

имали свои апостоли въ всички-ты чѣсти на Францїѣ, и насвѣдѣ подбуждали народа срѣщо царско-то правителство. Нѣкои отъ царскый родъ и мнозина голѣмци, като видѣли, че ся повдигнѣла страшна буна, тутакси ся разбѣгали по други земли.

Конвентъ и Терроръ. Французскы-ти бѣжанци (эмигранты) отышли да молятъ да имъ помогнѣтъ други-ты дѣржавы. Австрійскый царь и Пруссскый направили съѣзъ срѣщо французскѣ-тѣ бунѣ, и испратили войскѣ въ Францїѣ; нѣ слѣдъ нѣколко несполучни битвы съжзници-ти трѣбвало да ся стѣписать (1792). Тѣхно-то намисаніе още по-лошо направило на Людовика XVI. Парижане-ти зели да выкатъ че той е издадникъ, че выкалъ чуждеземци срѣщо отечество-то си, та налетѣли на царевы-ты двореце Тюильри, избили наемнѣ-тѣ швейцарскѣ стражѣ, и обрали царевы-ты двореце. Царь-тѣ съ женѣ-тѣ си и съ дѣца-та си былъ затворенъ въ еднѣ тѣмнѣ уградѣ, дѣто го дѣржали като робѣ. Слѣдъ това въ Парижъ ся повдигнѣли голѣмы убійства и ся наказали оныя людѣ, които мыслили че сѣ откамъ царя. Франция станѣла народоправленіе. Управление-то на царцинѣ-тѣ тогава минѣло въ рѣцѣ-ты на новы прѣдставители, които ся нарекли Народенъ сборъ (Национальный конвентъ). Тамъ надвила якобинска-та партия, която силила да махне всичкый напрѣднѣй царскый рядъ и подѣ видѣ народоправленіе да властвува тѣ. Главатарѣ на тѣхъ партиѣ были: Робеспьеръ, Дантонъ и Маратъ. Тии поискали да ся убие царя, и съ помощь-тѣ на буйный народъ, до толкова уплашили всичкы-ты членове на Сбора, щото повече-то склонили на исканіе-то имъ и наистинѣ царь-тѣ былъ осѣденъ на смѣрть. Людовикъ XVI смирено ся качилъ на убивалище-то, и былъ посѣченъ съ топоръ (21 януар. 1793 година). Слѣдъ нѣколко врѣмя посѣкли и царицѣ-тѣ (Марія Антуанета) на сѣще-то мѣсто; а сынъ му (Людовикъ XVII), който былъ още малѣкъ, умрѣлъ въ тѣмницѣ.